

Nr 374.

Av herr **Winkler m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 20, angående försvarsväsendets ordnande.

Kostnaderna för materialanskaffning, däri inbegripet utgifter för industriens krigsorganisation, ha i Kungl. Maj:ts proposition nr 20 beräknats till 41,775,000 kronor, varav 1,700,000 kronor dock upptagits i årets statsverksproposition. Därest sistnämnda anslag beviljas, skulle alltså återstå 40,075,000 kronor, vilka i propositionen föreslås fördelade på 10 år.

Chefen för försvarsdepartementet framhåller beträffande materialanskaffning (sid. 342), att det givetvis är av den största betydelse, att armén är försedd med en tidsenlig och efter våra förhållanden anpassad beväpning och utrustning. Emellertid har chefen för försvarsdepartementet av ekonomiska skäl (sid. 35) icke ansett sig kunna biträda de krav, som i ifrågasvarande hänseende gjorts av chefen för generalstaben, utan inskränkt sig till den anskaffning, som han ansett motsvara det »omedelbart vid mobilisering och i början av ett krig förefintliga oundgängliga behovet av viktigare materialslag». Det ytterligare behov av vapen, ammunition och utrustning m. m., som under ett krig uppstår, anser chefen för försvarsdepartementet kunna fyllas genom tillverkning under krigets gång inom landet. Ett villkor för att så skall kunna ske är emellertid, framhåller propositionen, att omsorgsfulla förberedelser i fredstid vidtagas för industriens krigsorganisation. För sistnämnda ändamål är också i propositionen upptagna 3,000,000 kronor för att förbereda tillverkning av artillerimateriel, varjämte 579,000 kronor äskas för intendenturmateriel samt industriens krigsorganisation i vad rör dylik materiel.

Vi äro i princip överens med chefen för försvarsdepartementet därutinnan, att materialanskaffningen måste i fredstid begränsas såväl med hänsyn till kostnaderna som jämväl till följd därav, att materielen på grund av teknikens snabba utveckling jämförelsevis hastigt kan bliva omodern, liksom ock därutinnan att denna begränsning ur försvarsberedskapssynpunkt är möjlig endast om tillfredsställande åtgärder vidtagas för industriens krigsorganisation och anskaffning av råvaror, så att den inhemska industrien sättes i stånd att under krigets gång leverera all den materiel, ammunition och utrustning m. m., som erfordras dels för komplettering av den i fred befintliga tillgången, dels för ersättning av förbrukad materiel.

Med den av oss föreslagna krigsorganisationen ställas naturligtvis ökade krav på krigsindustrien, varför ytterligare medel utöver vad Kungl. Maj:t

föreslagit, äro erforderliga för att lösa materialanskaffningsfrågan. För detta ändamål beräkna vi ett belopp av 1,000,000 kronor. Detta tillskott är visserligen icke tillräckligt för att helt tillgodose kraven på ett tillfredsställande förberedande av krigsindustrien i hela dess omfattning och bör därför komma den del av industrien till godo, som har till uppgift att säkerställa tillgången på den för ett krigs förande viktigaste materielen, nämligen ammunition och vapen.

På grund av vad sålunda anförts, hemställa vi om sådan ändring i Kungl. Maj:ts proposition nr 20,

att anslaget till materialanskaffning ökas med 1,000,000 kronor att användas på industriens krigsorganisation i vad avser tillverkning av artillerimateriel. Dessa medel böra liksom övriga engångskostnader fördelas på tio år med 100,000 kronor per år.

Stockholm den 26 februari 1924.

<i>Nils Winkler.</i>	<i>Erik Nylander.</i>	<i>L. L. Lorichs.</i>
<i>Dan. Poppus.</i>	<i>Edvin Leffler.</i>	<i>A. Henrikson.</i>
<i>G. A. Björkman.</i>	<i>Cornelius Olsson.</i>	<i>Erik Laurén.</i>
<i>Harry Weibull.</i>	<i>H. Kinmanson.</i>	<i>Karl Starbäck.</i>
<i>Richard Hermelin.</i>		<i>David Norman.</i>